

CELDÖMÖLT HIRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Beiratkozási és elosztási iroda:
Celdömlék, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 65. Csekekész 17.258.

Feloldó szerkesztő:
NAGY IMRE

Előfizetési árak:
1 évre 8, 1/2 évre 3, 1/4 évre 1.50 P.
Mértelenk minden számban.

Gyalázatos

dolog minden kicsi vétek, ami a közösség ellen irányul, mert példája továbbra és holnap csak az erőszakkal repül fel: varjúsereg. Minden szervezőerőnek, minden szellemi erőfeszítésnek arra kell irányulni egy nép életében, hogy a közösséget szemlélet növelje hatalmassá. Senki le ne tépjen még egy szél-ingatla hirdetőt sem a falról; a parkokra maguktól vigyázzanak és ami a közösségé, az állama, az a legdrágább. Nem senkié, hanem mindenkié. Holnap talán az enyém, de ha a te, az sem baj. Közigazgatásunk minden nehézsége, a közzététel, a speciális bajok mindegyikének megoldása benne van ebben a formulában, mely mindnyajunk célja kellene legyen.

Látzólag baj van nálunk ezzel a közösségi érzéssel. Az állam sokáig nem azt jelentette, hogy a miénk: Az emberek hajlandók — különösen városban — köpködni, személni az utcán, a sötét mozik tele enni-volumaradványokkal és próbáljunk bármint elhagyni, rőtögn kerül gazdája.

Mind ez valóban csak látszat. A magyar embert papíron valóban nem lehet megszerzenie. Az élő szó és az eleven személyi közéletét kívánja, hogy valamire lelkesedjék. Ez azonban éppen közösségi érzésének bizonyítója. Nezzük végig történelmünkön: mindig láza volt a káposz, mely hivatalosan szeszszárta az egyvérűeket. Ha igazi veszt akadt, mint Mátyás, vagy Bethlen Gabor, megis szonni mögötte volt az egész nemzet. Csodálatos ellenállóképességünk is a közösségi érzésből fakad. A Bach-korszak minden hivatali ravaszága sem tudta megakadályozni az egész országban, hogy az emberek ne tudják: mi a tennivaló. A magyar katona hősiessége is abból a tudástól fogalomból veszi erejét, amit szürke szavakkal a hazá védelmének nevezünk. Iga-

Vitéz Imre Béla a felhatalmazási javaslat ellen mondott hatalmas beszédéből:

„Addig kell csolokolni, míg a csolokvós törvénye a kezünkben van” — Emberek kellenek, akik értenek hozzá, akiket szent akarás tít és akikből száradnak a hitet és bizalmat adó új szellem.”
„Itt az indulás tizenkettődik órája”
Hagy kétségessé váj a hit és az itthon legelőre bízni!

Egyik eszt az október 26-6 nap viasolárunk friss élmények hatása alatt, amelyekkel hosszú hónapokig tartó, világról és ereményesek végigfutott harcairól tartózkodása folyamán szentül, talán a frontokhoz a nyara óta utoljára fordított rá ezeken a hajóvadászokra. Sokan ismeretlenül beszéltek, mert bizonyára nem tudták, hogy a hit két bételi a beszéd elmondása előtt az a mi történelmünk képviselői vagyunk a nap minden pillanatában farkasok: az elvett a hatalmi: talán, mert nem tudták, hogy az élő világkörüben való részvétele dacára onként vállalta a szolgálatot és ebben a háborúban szerzett mediatik díjakát a megal. Történelmi halálra, mert a királyi módjainak tudták eléggé szavaképesnek. Pedig egy hosszú igazságot mondott csak meg, azt, hogy iteni és anyagi téren egyaránt az itthoni társadalomnak a törődése a fronttal — bár az utóbbi időben örvendéses javulás tapasztalható és a háborús árdelembeállítás tudata egyre szelcsőbb körökben és egyre mélyebben hatol be a magyar közönségünkbe — mondandó, az itthoni törődése a fronttal még mindig nem ér fel és nem

medió ahhoz a minden értekel és fizikai erőteljesítő igénybevétel megújításához, amik egy állig illig-vezetett szolgálatunk hadseregével való harcra kész, egy olyan hadsereggel, amelyet a nehéz helyzetbe került politikai vezetési elképzelésűnkkel legmagaból és kegyetlen módszerekkel hajtott ujra meg újra eztele és elkezdettel rohamokba. Az itthoni ember, aki nem járta meg a harcra, természetesen úgy látsz, hogy a társadalom élte egyre jobban a harcoló katona szolgálataira hangulodik át. Van benne valami. Elismerem, hogy az a szabotázsi érte, hogy sok minden történelmi harcoló katonáért, nem állapít, de a Ház, az, amit mi idehaza teszünk, még mindig édesívesek ahhoz képest, amit lennünk kellene, nemcsak a harcoló katonáért önmagáért, hanem azért, hogy az egész nemzet és különösen a keményvívó generáció társadalmi érte, hogy a háborús harcok, legyenek és az adózatok váltakozásának önmélen által csak élő az a megújult magyar nemzet, amely valóban kezdni majd újítani történelmi hivatását.

A frontokhoz ezt a bízni ért, amikor ha: itthon. Sőt! szentesen tapasztalható és élményből már tudja, milyen óriási jelentőségűre van számunkra, hogy miel hamar megálljunk a helyükön: már tudjuk, tehát, tehát! az az nem hangulatlanság, el az itthoni almondtól sokszor dőlőbókba állcsapo táborunk, de ezért nem kell csodálódni, ha egy évtől, hogy az ő megújult értekel által megújult megitt az oltban megújult. Ezért kemény anyai szabotázsi vezet a fronton megitt katona, ha kezétekkel az örvényben örvényben és hálóban, amikor létezik a két orosz bombázás: állapított értekel határolt, amikor állnak a győzelemnek és önmélen néhány torz figuráit, bizony magam is ugyanígy kemény pillanatban szeretnék az oltban állni.

Háborúban is lehet tervezni programot felállítani, háborúban is lehet irányt mutatni

és pedig nemcsak szóval, hanem a program megvalósítása felé haladó cselekvésekkel. Háborúban is lehet, sőt háborúban sokkal jobban lehet szervezeti keretek felállítását, eljáratokat is, amelyek bekövetkezésére már használható szervezeti keretek minisztroknak. Háborúban is lehet a helyes kiválasztástól gondoskodni, háborúban is lehet, sőt sokkal jobban lehet, a hátrányokat elismerni: a bitorlított helyekről ki-pokcolni és az igénytelen megújultatni. Háborúban is lehet, sőt jobban lehet, az erősen megújult követeleményeinket érvényre hozni.

De mielőtt az ahhoz, amikor a beengyázás ut a közigazgatási reformmal kapcsolatban egyéb — konkludencia nem alapul — indokok merült az is fontosnak indokolt az előző közigazgatási reform el-mérendésére, hogy nem lehet tudni,

zél kedvvel megy a csatátérre a magyar férfi, mert nála irta helye-lyett szemérem, melyen át-érteken lobban fel mindig a veszély tudata. És annyira saját-erelmes a magyar ember saját életébe, hogy minden oldalra kész érte. Nincs is a világnak a japánon kívül még ilyen katonája.

Erré mutatott most gyönyörű és megható példát egy székely falu. A oszkasztantársi vitéz Boér Péter uram Aron sírjáról van szó, akit tavaly soroztak

és aki hihetetlen lelkesedéssel készült a katona életre. Eljött az október, jöttek a behívók, nekiindultak a hegyi utaknak a katonaládák, de Aron behívója csak nem jött. Három napig várta, akkor aztán a feletté bantaban hogy ő már nem kell katonának, vaggá bujdosott...

Hat hete mar, hogy bujdosik a fiu, akinek elkésett behívóját a posta végzetésének masnapján kézbesítette. Nem akarunk hőst csinálni belőle: ő csak egy a sok közül, akik

igazi harci kedvvel mennek. Egészen biztosan nem várszomjúsgömb, hanem, hogy ők sem maradjanak ki abból, amiben a többiek résztvesznek, még ha szünetes is az. Ez az apró csejt mutatja, milyen hű és keletelcseregeren egy magyar sziv. Ahol valóban magyarok vannak, ott a felelősségérzés csirái szállanak a levegőben. Nem is volna itt semmi baj, csak megtalálni egymást. Addigra biztosan Aronka is hazért.

Levelek a frontról

derül. Felidézik, hogy nem megelégedve...

Kossuth magyarságot a vesztés szadbadig...

Allitom az is, hogy a magyar életet 1848 máj 31. Kossuth látta...

A hiányzókat nagyon megemlégettem...

Sokszor ezerméretű káprázatok...

Kossuth Lejos 1894-ban Torino-ban halt meg...

A nemzeti rajonodó szerelmile kísérte...

Kovács István

IRODALOM

A legutóbbi nemzedék egyik legvalószínűbb költőjének kötet-jük új versei:

ÜVENED VÉGE

A hádat innad görbíti a domb, a pingedárát aljtja a domb...

Ősz volt. S hogy ősz volt nem hirdeti más...

csak a foszlánkos tengeri szedra...

Repülni vágylát? Ilyen tóhát szél hivatol hirteleni tügyök ágon?

Miert? - mi végre? - mit katalod, míg bor bugyog a lapátok száján?

Urbán Ernő.

AZ IROTT KÖ

decemberi száma gardag változása...

Hírek és varrodák figyelmébe

GOMBHUSZT divatos formában és szép ártívalan valóikok...

Feltétl kiadó: Takács Károly. Túrul-nyomda nyomdász, Celldömölk.

Most, a háboru negyedik évében az emberek lelke tele van...

Ez a kis írás a celldömölki frontaktatók levelei alapján...

Harcban álló népet mindig a kérdés foglalkoztatja...

Talán különösképen hangzik, de ez a valóság...

Tovább forgatom a zöld tábori lapokat...

Kérdzhetjük magunktól, mindig így gondolkodott a magyar ifjúság?

HIRBETMÉNY

Közhírté azz az Eötvösöz, hogy a m. kir. Iparügyi Miniszter...

mi édes hazánktól, szeretteinktől, a kért-családí otthonától...

Mindegyik megemlékezik vágyakozással templomunk harangszava után...

Isten a megmondhatója annak, mennyi Pál-férfidulást...

Tanuljunk meg itthon a frontnéptől hinni minden kereszt...

Egyed Irma ifj. vezet.

Celldömölki Iskolágyalóháló megújulása

A december 1. é 6-át folyó éleönyéplőlások ánnepélyes megnyitása...

A megnyitáson résztvevők: a vármegyei rászórtó világhátsók...

